

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 290

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 54

1 octombrie 2011

Numărul informării	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2011/C 290/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 282, 24.9.2011	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2011/C 290/02	Cauza C-370/11: Acțiune introdusă la 12 iulie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Belgiei	2
2011/C 290/03	Cauza C-377/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 18 iulie 2011 — International Bingo Technology, S.A./Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)	2
2011/C 290/04	Cauza C-381/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado Mercantil de Barcelona (Spania) la 18 iulie 2011 — Manuel Mesa Bertrán și Cristina Farrán Morenilla/Novacaixagalicia	3

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 290/05	Cauza C-385/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Social de Barcelona (Spania) la 19 iulie 2011 — Isabel Elbal Moreno/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	3
2011/C 290/06	Cauza C-389/11 P: Recurs introdus la 22 iulie 2011 de Regiunea Nord-Pas-de-Calais împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 12 mai 2011 în cauzele conexe T-267/08 și T-279/08, Regiunea Nord-Pas-de-Calais și Comunitatea intercomunală Douaisis/Comisia	4
2011/C 290/07	Cauza C-398/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Ireland la 27 iulie 2011 — Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh/Minister for Social and Family Affairs, Attorney General	5
2011/C 290/08	Cauza C-399/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Constitucional, Madrid (Spania) la 28 iulie 2011 — Procedură penală împotriva Stefano Melloni — altă parte: Ministerul public	5
2011/C 290/09	Cauza C-403/11: Acțiune introdusă la 27 iulie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei	6
2011/C 290/10	Cauza C-407/11 P: Recurs introdus la 1 august 2011 de Government of Gibraltar împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 24 mai 2011 în cauza T-176/09, Government of Gibraltar/Comisia Europeană	6
2011/C 290/11	Cauza C-410/11: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia Provincial de Barcelona (Spania) la 1 august 2011 — Pedro Espada Sánchez și alții/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.	7
Tribunalul		
2011/C 290/12	Cauza T-370/11: Acțiune introdusă la 8 iulie 2011 — Polonia/Comisia	9
2011/C 290/13	Cauza T-392/11: Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — Iran Transfo/Consiliul	9
2011/C 290/14	Cauza T-398/11 P: Recurs introdus la 25 iulie 2011 de Yvette Barthel și alții împotriva Ordonanței pronunțate la 10 mai 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-59/10, Barthel și alții/Curtea de Justiție	10
2011/C 290/15	Cauza T-404/11: Acțiune introdusă la 25 iulie 2011 — Turbo Compressor Manufacturer/Consiliul	11
2011/C 290/16	Cauza T-420/11: Acțiune introdusă la 31 iulie 2011 — Ocean Capital Administration și alții/Consiliul	12
2011/C 290/17	Cauza T-422/11: Acțiune introdusă la 5 august 2011 — Computer Resources/Oficiul pentru Publicații	13

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2011/C 290/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 282, 24.9.2011

Publicații anterioare

JO C 269, 10.9.2011

JO C 252, 27.8.2011

JO C 238, 13.8.2011

JO C 232, 6.8.2011

JO C 226, 30.7.2011

JO C 219, 23.7.2011

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Acțiune introdusă la 12 iulie 2011 — Comisia Europeană/
Regatul Belgiei**

(Cauza C-370/11)

(2011/C 290/02)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentant: W. Mölls, agent)*Pârât:* Regatul Belgiei**Concluziile reclamantei**

Comisia Europeană solicită Curții:

— constatarea faptului că, prin menținerea normelor potrivit cărora câștigurile de capital realizate în urma răscumpărării de acțiuni ale unor organisme de plasament colectiv care nu sunt autorizate în conformitate cu Directiva 85/611/CEE ⁽¹⁾ nu sunt impozabile în cazul în care aceste organisme sunt stabilite în Belgia, în timp ce câștigurile de capital realizate în urma răscumpărării de acțiuni ale unor organisme similare stabilite în Norvegia și în Islanda sunt impozabile, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 36 și 40 din Acordul privind Spațiul Economic European;

— obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia critică dispozițiile naționale în discuție, în măsura în care acestea au ca efect descurajarea rezidenților belgieni de a investi în organisme de plasament colectiv stabilite în Norvegia și în Islanda, câștigurile de capital realizate în urma răscumpărării de acțiuni ale acestora din urmă neputând beneficia de scutirea fiscală aplicabilă câștigurilor de capital realizate în urma răscumpărării de acțiuni ale unui organism de plasament colectiv stabilit în Belgia.

Comisia susține că o asemenea diferență de tratament restrânge libera circulație a capitalurilor, garantată de articolul 40 din Acordul privind SEE. În același mod, aceasta produce

obstacole în calea liberei prestări a serviciilor, împrejurare care constituie o încălcare a articolului 36 din Acordul privind SEE.

Ca răspuns la obiecțiunile formulate de autoritățile belgiene, Comisia arată, în primul rând, că distincția efectuată de legislația belgiană în categoria organismelor de plasament colectiv stabilite în Uniunea Europeană, și anume după cum acestea sunt sau nu sunt autorizate în conformitate cu Directiva 85/611/CEE, nu face obiectul prezentei acțiuni. În al doilea rând și în al treilea rând, Comisia respinge argumentația potrivit căreia măsurile sus-menționate sunt justificate de motive legate de eficacitatea controalelor fiscale sau de lipsa unor mecanisme de schimb de informații. În acest context, Comisia constată că Belgia, Norvegia și Islanda au ratificat Convenția de asistență administrativă în materie fiscală, elaborată sub egida OCDE și a Consiliului Europei, și că acordurile privind dubla impunere, încheiate de Belgia și, respectiv, de Norvegia și de Islanda prevăd mecanisme de schimb de informații între aceste țări.

⁽¹⁾ Directiva 85/611/CEE a Consiliului din 20 decembrie 1985 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 375, p. 3, Ediție specială, 06/vol. 1, p. 138).

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă
de Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Spania) la 18
iulie 2011 — International Bingo Technology, S.A./Tribunal
Económico Regional de Cataluña (TEARC)**

(Cauza C-377/11)

(2011/C 290/03)

*Limba de procedură: spaniola***Instanța de trimitere**

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Părțile din acțiunea principală*Reclamantă:* International Bingo Technology, S.A.*Pârât:* Tribunal Económico Regional de Cataluña (TEARC)

Întrebările preliminare

1. Faptul că jucătorii de bingo plătesc partea din prețul cartoarelor corespunzătoare premiilor presupune un consum autentic de bunuri și servicii, în scopul includerii faptului generator al TVA-ului?
2. Articolul 11 secțiunea A alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 17 alineatul (5) și cu articolul 19 alineatul (1) din A șasea directivă ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că impune un grad de armonizare care nu permite ca în statele membre să fie adoptate, la nivel legislativ sau jurisprudențial, soluții diferite cu privire la includerea în baza de impozitare a TVA-ului a părții din prețul cartoarelor destinată distribuirii premiilor, în scopul reglementării numitorului calculului procentajului *pro rata*?
3. Articolul 11 secțiunea A alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 17 alineatul (5) și cu articolul 19 alineatul (1) din A șasea directivă trebuie interpretat, în scopul includerii numitorului calculului procentajului *pro rata*, în sensul că se opune unei jurisprudențe naționale care, în cazul jocului bingo, include în baza de impozitare a TVA-ului sumele corespunzătoare valorii premiilor, plătite de jucători prin achiziționarea cartoarelor?

⁽¹⁾ Directiva 77/388/CEE: A șasea directivă a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado Mercantil de Barcelona (Spania) la 18 iulie 2011 — Manuel Mesa Bertrán și Cristina Farrán Morenilla/ Novacaixagalicia

(Cauza C-381/11)

(2011/C 290/04)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Mercantil de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Manuel Mesa Bertrán și Cristina Farrán Morenilla

Pârâtă: Novacaixagalicia

Întrebările preliminare

1. În cazul în care o instituție de credit propune unui client, cu care a semnat în prealabil un contract de credit ipotecar, un contract swap pe rata dobânzii pentru a compensa riscul de variație a ratei dobânzii tranzacției anterioare, acesta trebuie considerat un serviciu de consiliere în investiții potrivit definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 4 din Directiva 2004/39/CE ⁽¹⁾?

2. Omiterea testului de adecvare, prevăzut la articolul 19 alineatul (4) din directiva menționată pentru investitorii persoane fizice, trebuie să determine nulitatea absolută a contractului swap pe rata dobânzii semnat între investitor și instituția de credit care oferă serviciile de consiliere?
3. În cazul în care serviciul furnizat în condițiile descrise nu este considerat consiliere în investiții, simplul fapt de a proceda la achiziționarea unui instrument financiar complex, precum un contract swap pe rata dobânzii, fără a efectua testul de relevanță prevăzut la articolul 19 alineatul (5) din Directiva 2004/39/CE, din motive imputabile instituției de investiții, determină nulitatea absolută a contractului de achiziție semnat cu aceeași instituție de credit?
4. În conformitate cu articolul 19 alineatul (9) din Directiva 2004/39/CE, simplul fapt că o instituție de credit propune un instrument financiar complex asociat unui credit ipotecar constituie un motiv suficient pentru a exclude aplicarea obligațiilor de a efectua testul de adecvare și testul de relevanță, prevăzute la articolul 19 menționat, pe care instituția de investiții trebuie să le efectueze în privința investitorilor persoane fizice?
5. Pentru a putea exclude aplicarea obligațiilor prevăzute la articolul 19 din Directiva 2004/39/CE, este necesar ca produsul financiar asociat instrumentului financiar propus să fie supus unor standarde legale de protecție a investitorului similare celor impuse de directiva menționată?

⁽¹⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 247).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Social de Barcelona (Spania) la 19 iulie 2011 — Isabel Elbal Moreno/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Cauza C-385/11)

(2011/C 290/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Isabel Elbal Moreno

Pârâte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) și Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Întrebările preliminare

1. O pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv precum cea reglementată de sistemul de securitate socială spaniol, care rezultă din contribuțiile efectuate de către și în favoarea lucrătorului pe durata întregii sale activități profesionale, intră sub incidența noțiunii „condiție de încadrare în muncă” la care face referire interdicția discriminării prevăzută la clauza 4 din Directiva 97/81 ⁽¹⁾?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare și în cazul în care se consideră că o pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv precum cea reglementată de sistemul de securitate socială spaniol intră sub incidența noțiunii „condiții de încadrare în muncă” la care face referire clauza 4 din Directiva 97/81, interdicția discriminării prevăzută de această clauză trebuie să fie interpretată în sensul că împiedică sau se opune unei reglementări naționale care — ca urmare a dublei aplicări a „principiului *pro rata temporis*” — impune lucrătorilor pe fracțiuni de normă, în raport cu lucrătorii cu normă întreagă, o perioadă de contribuție proporțional mai mare pentru a accede, eventual, la o pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv al cărei cuantum este redus proporțional cu programul parțial de lucru al acestora?
3. Cu titlu suplimentar față de întrebările anterioare, poate fi considerată ca fiind unul dintre „elementele și condițiile de remunerare” la care face referire interdicția discriminării prevăzută la articolul 4 din Directiva 2006/54 ⁽²⁾ — și chiar la articolul 157 din versiunea consolidată a Tratatului privind Funcționarea Uniunii Europene (fostul articol 141 din Tratatul CE) — o reglementare precum cea spaniolă [cuprinsă în cea de a 7-a dispoziție adițională la (Legea generală privind securitatea socială)] privind sistemul de contribuție, de acces și calculare a pensiei pentru limită de vârstă pentru lucrătorii pe fracțiuni de normă?
4. Cu titlu suplimentar față de întrebările anterioare, în cazul în care pensia spaniolă pentru limită de vârstă de tip contributiv nu este considerată nici „condiție de încadrare în muncă” și nici „remunerație”, interdicția discriminării directe sau indirecte pe motive de sex, prevăzută la articolul 4 din Directiva 79/7 ⁽³⁾, trebuie interpretată în sensul că împiedică sau se opune unei reglementări naționale care — ca urmare a dublei aplicări a „principiului *pro rata temporis*” — impune lucrătorilor pe fracțiuni de normă (în majoritate covârșitoare, femei), în comparație cu lucrătorii cu normă întreagă, o perioadă de contribuție proporțional mai mare pentru a accede, eventual, la o pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv al cărei cuantum este redus proporțional cu programul de lucru parțial al acestora?

⁽¹⁾ Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiuni de normă, încheiat de UCIP, CEIP și CES — Anexă: Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiuni de normă (JO L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35).

⁽²⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262).

⁽³⁾ Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192).

Recurs introdus la 22 iulie 2011 de Regiunea Nord-Pas-de-Calais împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 12 mai 2011 în cauzele conexe T-267/08 și T-279/08, Regiunea Nord-Pas-de-Calais și Comunitatea intercomunală Douaisis/Comisia

(Cauza C-389/11 P)

(2011/C 290/06)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Regiunea Nord-Pas-de-Calais (reprezentanți: M. Cliquennois și F. Cavedon, avocați)

Celelalte părți în proces: Comunitatea intercomunală Douaisis, Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii pronunțate la 12 mai 2011 de Tribunalul Uniunii Europene în cauzele conexe T-267/08 și T-279/08,
- admiterea concluziilor formulate în primă instanță de regiunea Nord-Pas-de-Calais,
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, reclamanta invocă două motive.

Prin intermediul primului motiv, regiunea Nord-Pas-de-Calais reproșează Tribunalului că a refuzat să examineze obiecțiile formulate împotriva Deciziei C(2008) 1089 final a Comisiei din 2 aprilie 2008, revocată și înlocuită prin Decizia C(2010) 4112 final a Comisiei din 23 iunie 2010, cele două decizii privind același ajutor de stat, C 38/2007 (ex NN 45/2007). Astfel, în opinia recurente, noua decizie ar răspunde în realitate înscrisurilor prezentate în acțiunea sa inițială care s-a aflat pe rolul Tribunalului, fără să fi fost ascultată într-o nouă procedură administrativă prealabilă.

Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta invocă încălcarea dreptului la apărare și a principiului contradictorialității în procedura administrativă prin faptul că Comisia ar fi adoptat o nouă decizie încălcând obligația de a respecta normele fundamentale de procedură aplicabile acestei adoptări. Astfel, decizia ar fi modificat analiza referitoare la natura măsurii de stat în cauză și a revizuit metoda de stabilire a ratei de referință aplicabile la momentul acordării ajutorului de stat întreprinderii Arbel Fauvet Rail SA.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de High Court of Ireland la 27 iulie 2011 — Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh/Minister for Social and Family Affairs, Attorney General

(Cauza C-398/11)

(2011/C 290/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Pârât: Minister for Social and Family Affairs, Attorney General

Întrebările preliminare

1. Directiva 2008/94/CE ⁽¹⁾ se aplică situației reclamanților, având în vedere articolul 1 alineatul (1) din directivă și faptul că în dreptul irlandez pierderea prestațiilor de pensie la care au dreptul reclamanții nu reprezintă o creanță împotriva angajatorului de care aceștia s-ar putea prevala în fața administratorului special sau în cadrul oricărei forme de lichidare a angajatorului și nu furnizează niciun alt temei juridic pentru a acționa împotriva angajatorului în împrejurările speței?
2. Pentru a stabili dacă statul și-a îndeplinit sau nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8, instanța națională poate lua în considerare pensia de stat de tip contributiv pe care o vor primi reclamanții (independent de sistemul de asigurări sociale la nivel de întreprindere) și să compare (a) cuantumul total al pensiei de stat și cuantumul pensiei pe care reclamanții o vor primi sau o pot primi **în mod efectiv** de la sistemul de asigurări sociale la nivel de întreprindere la care sunt afiliați cu (b) cuantumul total al pensiei de stat de tip contributiv și cuantumul drepturilor la pensie dobândite de fiecare dintre reclamanți la data lichidării sistemului, care fusese conceput astfel încât pentru stabilirea nivelului prestațiilor de pensie solicitate de reclamanți să se ia în considerare pensia de stat?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare, cuantumul pe care reclamanții le pot primi în mod efectiv sunt suficiente pentru a considera că statul și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 8?
4. În vederea aplicării articolului 8 din directivă, trebuie să se stabilească existența unei legături de cauzalitate între pierderea de către reclamanți a prestațiilor de pensie și insolvența angajatorului lor, pe lângă faptul că (i) sistemul de asigurări sociale este subfinanțat la data intrării în insolvență a angajatorului și (ii) insolvența angajatorului înseamnă că acesta nu dispune de resursele necesare

pentru a plăti la sistemul de asigurări sociale contribuții suficiente astfel încât să se asigure plata integrală a prestațiilor de pensie ale afiliaților (angajatorul nefiind obligat să procedeze astfel în cazul în care sistemul se află în lichidare)?

5. Măsurile adoptate de Irlanda menționate anterior sunt conforme cu obligațiile impuse de directivă, având în vedere factorii sociali, comerciali și economici luați în considerare de Irlanda la momentul la care a revizuit protecția acordată prin sistemul de asigurări sociale ca urmare a Hotărârii Robins (astfel cum reiese din mărturia depusă de Orlaigh Quinn) și în special având în vedere „necesitatea unei dezvoltări economice și sociale echilibrate în cadrul Comunității”, la care se face trimitere în considerentul (3) al directivei?
6. Situația economică (astfel cum este descrisă în mărturiile depuse de Colm McCarthy, Phillip Lane și Kevin Cardiff) constituie într-o măsură suficientă o situație excepțională pentru a justifica un nivel mai scăzut de protecție a interesele reclamanților decât cel care s-ar fi impus și, în cazul unui răspuns afirmativ, care este nivelul scăzut de protecție admisibil?
7. În ipoteza unui răspuns negativ la cea de a doua întrebare, faptul că măsurile adoptate de stat după pronunțarea Hotărârii Robins nu au permis ca reclamanții să primească mai mult de 49 % din valoarea prestațiilor de pensie care le reveneau în temeiul sistemului de asigurări sociale la nivel de întreprindere constituie în sine o încălcare gravă de către stat a obligațiilor care îi revin, care dă dreptul reclamanților să pretindă repararea prejudiciului (fără a mai fi necesar ca aceștia să demonstreze în mod separat că măsurile adoptate de stat după pronunțarea Hotărârii Robins au constituit o încălcare gravă și evidentă a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 8 din directivă)?

⁽¹⁾ Directiva 2008/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (JO L 283, p. 36).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunal Constitucional, Madrid (Spania) la 28 iulie 2011 — Procedură penală împotriva Stefano Melloni — altă parte: Ministerul public

(Cauza C-399/11)

(2011/C 290/08)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Constitucional

Părțile din acțiunea principală

Procedură penală împotriva: Stefano Melloni

Altă parte: Ministerul public

Întrebările preliminare

1. Articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, în versiunea în vigoare care rezultă din Decizia-cadru 2009/299/JAI, trebuie interpretat în sensul că nu permite autorităților judiciare naționale, în cazurile menționate în dispoziția respectivă, să supună executarea unui mandat european de arestare condiției ca respectiva condamnare să poată fi revizuită, pentru a garanta dreptul la apărare al persoanei interesate?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 4a alineatul (1) din Decizia-cadru 2002/584/JAI este compatibil cu cerințele care decurg din dreptul la o cale de atac efectivă și la un proces echitabil prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și din dreptul la apărare garantat la articolul 48 alineatul (2) din aceasta?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare, articolul 53 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, interpretat sistematic în coroborare cu drepturile recunoscute la articolele 47 și 48 din aceasta, permite unui stat membru să condiționeze predarea unei persoane condamnate în lipsă de posibilitatea ca hotărârea de condamnare să fie supusă revizuirii în statul solicitant, conferind astfel drepturilor respective un mai mare nivel de protecție decât cel care decurge din dreptul Uniunii Europene, cu scopul de a evita o interpretare care restrânge sau aduce atingere unui drept fundamental recunoscut de constituția statului membru respectiv?

A acțiune introdusă la 27 iulie 2011 — Comisia Europeană/Regatul Spaniei**(Cauza C-403/11)**

(2011/C 290/09)

*Limba de procedură: spaniola***Părțile***Reclamantă:* Comisia Europeană (reprezentanți: G. Valero Jordana și I. Hadjiyiannis, agenți)*Pârât:* Regatul Spaniei**Concluziile reclamantei**

— Constatarea neîndeplinirii de către Regatul Spaniei a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 13 alineatele (1)-(3) și (6) (cu excepția districtului bazinului hidrografic al Cataloniei), al articolului 14 alineatul (1) litera (c) (cu excepția planurilor de gestionare a bazinului hidrografic al Cataloniei, al Insulelor Baleare, al Tenerifei, al Guadiana, al Guadalquivir, al bazinului mediteranean al Andaluziei, al Tinto-Odiel-Piedras, al Guadalete-Barbate, al Galicia-Costa,

al Miño-Sil, al Duero, al Cantábrico Occidental și al Cantábrico Oriental) și al articolului 15 alineatul (1) (cu excepția districtului bazinului hidrografic al Cataloniei) din Directiva 2000/60/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Încălcarea articolelor 13 și 15 din directivă:

Întrucât Regatul Spaniei a omis să adopte și să publice planuri de gestionare a districtelor hidrografice naționale (cu excepția planului de gestionare a districtului „bazinului hidrografic al Cataloniei”), Comisiei nu i-a fost notificată nicio copie a acestor planuri nici până la 22 martie 2010, data prevăzută de directivă, nici până în prezent. În consecință, Comisia consideră că Regatul Spaniei a încălcat articolul 15 alineatul (1) din directivă (cu excepția planului de gestionare a districtului „bazinului hidrografic al Cataloniei”).

Încălcarea articolului 14 din directivă:

Întemeindu-se pe articolul 14 alineatul (1) litera (c) coroborat cu articolul 13 alineatul (6) din directiva-cadru, Comisia consideră că procesul de informare și de consultare a publicului cu privire la proiectele de planuri de gestionare a districtelor hidrografice, cu excepția celui pe care l-a desfășurat cu privire la „bazinul hidrografic al Cataloniei”, pentru care planul a fost deja adoptat, a fost inițiat în alte 12 districte hidrografice: Insulele Baleare, Tenerife, Guadiana, Guadalquivir, bazinul mediteranean al Andaluziei, Tinto-Odiel-Piedras, Guadalete-Barbate, Galicia-Costa, Miño-Sil, Duero, Cantábrico Occidental și Cantábrico Oriental.

Comisia concluzionează de aici că, exceptând cele 13 districte hidrografice citate anterior, Regatul Spaniei a încălcat articolul 14 alineatul (1) litera (c) din directivă.

⁽¹⁾ JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 193.**Recurs introdus la 1 august 2011 de Government of Gibraltar împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 24 mai 2011 în cauza T-176/09, Government of Gibraltar/Comisia Europeană****(Cauza C-407/11 P)**

(2011/C 290/10)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Recurent:* Government of Gibraltar (reprezentant: D. Vaughan, QC, M. Llamas, Barrister)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, Regatul Spaniei

Concluziile recurentului

Reclamantul solicită Curții:

- (a) anularea Ordonanței din 24 mai 2011 în cauza T-176/09;
- (b) declararea admisibilității acțiunii introduse de Government of Gibraltar în cauza T-176/09;
- (c) trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului, pentru ca acesta să se pronunțe pe fond;
- (d) cu titlu subsidiar față de literele b) și c), trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului, dispunând ca acesta să examineze problemele de admisibilitate restante odată cu examinarea fondului cauzei;
- (e) obligarea Comisiei și a Spaniei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Government of Gibraltar atât în fața Curții de Justiție, cât și în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurentul contestă ordonanța Tribunalului pentru următoarele motive:

1. Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii Europene aplicând sau aplicând în mod eronat reglementarea privind anularea în parte și disociabilitatea în împrejurările din speță, astfel încât prezenta cauză este echivalentă cu o rectificare a unui registru referitor la întinderea unui teritoriu, iar nu cu o veritabilă anulare în parte sau o disociere; este clar că părți din Situl ES6120032 au fost desemnate greșit ori au avut la bază informații eronate și înșelătoare furnizate de Spania. Suprafața corespunzătoare acestui sit ar trebui rectificată printr-o anulare adecvată și proporțională;
2. Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii Europene statuând că anularea în parte a Deciziei 2009/95 ⁽¹⁾ în modalitatea solicitată de Government of Gibraltar (1) ar obliga Tribunalul să redefinească limitele geografice ale Sitului ES6120032 și ar modifica în întregime Situl ES6120032 și, prin urmare, (2) ar modifica în substanță Decizia 2009/95 și nu ar fi disociabilă de restul acesteia;
3. Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii Europene apreciind că nu exista nicio dovadă că noua delimitare a Sitului ES6120032 în modalitatea solicitată de Government ar respecta criteriile prevăzute în anexa III la Directiva habitate pentru ca acesta să fie calificat drept sit de importanță comunitară, deși există numeroase elemente de

fapt și de drept care demonstrează că ar putea fi calificat astfel și niciuna dintre părți nu a sugerat niciodată contrarul; apreciind astfel, Tribunalul a denaturat probele și/sau a realizat o calificare juridică greșită a faptelor, din care a dedus concluzii juridice eronate, și/sau a săvârșit o eroare vădită de apreciere cu privire la fapte și, prin urmare, a aplicat un criteriu juridic greșit și, în împrejurările din speță, a adoptat măsuri inadecvate;

4. în plus sau cu titlu subsidiar, Tribunalul a săvârșit o încălcare a procedurii care a adus atingere intereselor Government of Gibraltar nerespectând dreptul la apărare, întrucât nu a oferit acestuia posibilitatea de a se exprima cu privire la documentele prezentate de celelalte părți în proces, nu a prezentat acestuia un document depus de Spania, care era important pentru problema în discuție, pe care Tribunalul și-ar fi întemeiat ordonanța și a adoptat, în împrejurările din speță, măsuri inadecvate;
5. în plus sau cu titlu subsidiar, Tribunalul a săvârșit o încălcare a procedurii care a adus atingere intereselor Government of Gibraltar nemotivându-și afirmația potrivit căreia nu exista nicio dovadă că o nouă delimitare a Sitului ES6120032, astfel cum era solicitată de Government, îndeplinea criteriile prevăzute în anexa III la Directiva habitate pentru ca acesta să fie calificat drept sit de importanță comunitară și/sau neluând în considerare sau respingând probele esențiale în sens contrar.

⁽¹⁾ Decizia Comisiei din 12 decembrie 2008 de adoptare, în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului, a unei a doua liste actualizate a siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneeană [notificată cu numărul C(2008) 8049] (JO L 43, p. 393).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia Provincial de Barcelona (Spania) la 1 august 2011 — Pedro Espada Sánchez și alții/Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

(Cauza C-410/11)

(2011/C 290/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Pedro Espada Sánchez și alții

Pârâtă: Iberia Líneas Aéreas de España S.A.

Întrebările preliminare

1. Limita de 1 000 de drepturi speciale de tragere pe pasager, prevăzută la articolul 22 alineatul (2) din Convenția de la Montreal pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, cu privire la răspunderea transportatorului în caz de distrugere, pierdere sau deteriorare a bagajului, coroborat cu articolul 3 alineatul (3) din aceeași convenție, trebuie interpretată ca limită maximă pentru fiecare dintre pasageri, în cazul în care mai mulți călători înregistrează împreună bagajul comun, indiferent dacă numărul articolelor de bagaj înregistrate este inferior celui al călătorilor?
  2. Sau, dimpotrivă, limita de despăgubire menționată prevăzută la această dispoziție trebuie interpretată în sensul că pentru fiecare articol de bagaj înregistrat poate exista numai un pasager care are dreptul să solicite despăgubire și, prin urmare, limita maximă se stabilește pentru un singur pasager, deși este confirmat faptul că bagajul pierdut și înregistrat cu o singură etichetă aparține mai multor pasageri?
-

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 8 iulie 2011 — Polonia/Comisia

(Cauza T-370/11)

(2011/C 290/12)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: M. Szpunar, subsecretar de stat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei Europene 2011/278/UE din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului [notificată cu numărul C(2011) 2772] (JO UE L 130, 17.5.2011, p. 1);
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

1. Primul motiv întemeiat pe:

- încălcarea articolului 194 alineatul (2) al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene coroborat cu articolul 192 alineatul (2) litera (c) TFUE prin neluarea în considerare a specificului în materie de combustibil al anumitor state membre și prin calcularea criteriilor de referință de emisie utilizând randamentul de referință al gazului natural și luând acest combustibil drept combustibil de referință;

2. Al doilea motiv întemeiat pe:

- încălcarea principiului egalității de tratament și a articolului 191 alineatele (2) și (3) TFUE prin neluarea în considerare la elaborarea deciziei atacate a diversității situațiilor în anumite regiuni ale Uniunii Europene;

3. Al treilea motiv întemeiat pe:

- încălcarea articolului 5 alineatul (4) TUE (principiul proporționalității) prin definirea în decizia atacată a criteriilor de referință de emisie la un nivel mai restrictiv decât cel necesar pentru realizarea obiectivelor Directivei 2003/87/CE;

4. Al patrulea motiv întemeiat pe:

- încălcarea articolului 10a coroborat cu articolul 1 din Directiva 2003/87/CE și necompetența Comisiei Europene pentru adoptarea măsurii atacate.

Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — Iran Transfo/Consiliul

(Cauza T-392/11)

(2011/C 290/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Iran Transfo (Teheran, Iran) (reprezentant: K. Kleinschmidt, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care această decizie o privește pe reclamantă;
- adoptarea unei măsuri de organizare a procedurii în temeiul articolului 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului prin intermediul căreia se solicită pârâtului să prezinte toate înscrisurile referitoare la decizia atacată, în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea drepturilor garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

Reclamanta susține că drepturile sale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta drepturilor fundamentale”) au fost încălcate. Articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale recunoaște libertatea de a desfășura o activitate comercială în Uniunea Europeană, iar articolul 17 recunoaște dreptul de a folosi în Uniunea Europeană bunurile dobândite în mod legal și în special dreptul de a dispune liber de acestea. Articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale garantează reclamantei dreptul la tratament egal și dreptul la nediscriminare.

Prin decizia atacată, reclamanta este exclusă de la participarea la schimburile comerciale în Uniunea Europeană. Este amenințată astfel existența comercială a reclamantei. Ea este dependentă de livrările care provin din zona economică a Uniunii Europene.

Nu există niciun interes public privind limitarea libertății de a desfășura o activitate comercială, a dreptului de proprietate, a dreptului la tratament egal și a dreptului la nediscriminare al reclamantei. În particular, nu există elemente care să justifice suficient decizia pârâtului și atingerea aferentă adusă drepturilor fundamentale ale reclamantei. Reclamanta nu ar participa, în special, la activități nucleare care prezintă un risc de proliferare și/sau la dezvoltarea unor vectori de transport de arme nucleare.

2. Al doilea motiv întemeiat pe aprecierea vădit eronată a faptelor pe care se întemeiază decizia

Decizia pârâtei se întemeiază pe o apreciere vădit eronată a faptelor. Reclamanta nu a participat la activități nucleare care prezintă un risc de proliferare și/sau la dezvoltarea unor vectori de transport de arme nucleare.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

Pârâtul nu respectă în cadrul deciziei sale principiul proporționalității. Este adevărat că reclamanta nu poate exclude posibilitatea ca una dintre întreprinderile furnizoare de energie electrică, distribuită de reclamantă, să fi vândut transformatoare Agenției iraniene pentru energie atomică, încălcând dispozițiile contractului și fără ca reclamanta să aibă cunoștință despre acest lucru. Cu toate acestea, și Agenția iraniană pentru energie atomică ar fi putut să achiziționeze în mod simplu transformatoare corespunzătoare de pe piața mondială sau de pe piața Uniunii Europene. Transformatoarele de tensiune medie în litigiu sunt fabricate de toți producătorii renumiți de generatoare și sunt comercializate la nivel mondial, inclusiv în Iran. În plus, la nivel mondial se desfășoară un comerț intens cu transformatoare de ocazie care corespund caracteristicilor de funcționare ale transformatoarelor produse de reclamantă.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului contradictorialității

Reclamanta susține că a fost încălcat principiul contradictorialității. Motivarea cuprinsă la punctul 16 din anexa I la decizia atacată este lipsită de înțeles pentru reclamantă și pârâtul nu ar fi comunicat reclamantei, în mod separat, o motivare clară, astfel încât au fost încălcate dreptul la apărare și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă a reclamantei.

Recurs introdus la 25 iulie 2011 de Yvette Barthel și alții împotriva Ordonanței pronunțate la 10 mai 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-59/10, Barthel și alții/Curtea de Justiție

(Cauza T-398/11 P)

(2011/C 290/14)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Yvette Barthel (Arlon, Belgia), Marianne Reiffers (Olm, Luxemburg), Lieven Massez (Luxemburg, Luxemburg) (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. Abreu Caldas, avocați)

Cealaltă parte în proces: Curtea de Justiție a Comunităților Europene

Concluziile

Recurenții solicită Tribunalului:

- Anularea Ordonanței Tribunalului Funcției Publice din 10 mai 2011 (cauza F-59/10, Barthel și alții/Curtea de Justiție) prin care se respinge ca inadmisibilă acțiunea recurenților;
- constatarea admisibilității acțiunii;
- trimiterea cauzei Tribunalului Funcției Publice spre rejudecare pe fond conform dispozițiilor legale;
- să dispună soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenții invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea obligației de motivare în măsura în care, prin respingerea ca inadmisibilă a acțiunii recurenților, Tribunalul Funcției Publice a încălcat articolul 296 TFUE, articolul 36 prima teză din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, precum și articolul 7 alineatul (1) din anexa I la acesta, întrucât nu a examinat toate încălcările invocate în fața sa și nu a permis recurenților să ia la cunoștință justificarea respingerii motivelor întemeiate pe ilegalitatea interpretării *a contrario* a articolului 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor Uniunii Europene în raport cu articolul 91 din acesta și pe dreptul de a sesiza Curtea de Justiție cu o acțiune îndreptată împotriva oricărei decizii care îi lezează în termen de trei luni de la data la care au fost notificați conform celei de a doua liniuțe a acestei dispoziții. Întrucât nu a analizat toate motivele și argumentele dezvoltate de recurenți în acțiunea în anulare, Tribunalul Funcției Publice a încălcat obligația de motivare a ordonanței pe care a pronunțat-o.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare de drept, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice a considerat că decizia din 26 octombrie 2009 de respingere a cererii recurenților ar reprezenta o decizie pur confirmativă a lipsei unei răspuns care echivalează cu o decizie implicită de respingere, în timp ce tardivitatea răspunsului este justificată de așteptarea unui aviz intern solicitat de la un serviciu din cadrul Curții de Justiție pentru a-i permite să examineze dacă recurenții îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de indemnizația de serviciu pentru munca în schimburi, conform articolului 56a din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2011 — Turbo Compressor Manufacturer/Consiliul**(Cauza T-404/11)**

(2011/C 290/15)

Limba de procedură: germana

PărțileReclamantă: Turbo Compressor Manufacturer (Teheran, Iran)
(reprezentant: K. Kleinschmidt, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului, în măsura în care această decizie o privește pe reclamantă;
- adoptarea unei măsuri de organizare a procedurii în temeiul articolului 64 din Regulamentul de procedură al Tribunalului prin intermediul căreia se solicită pârâtului să prezinte toate înscrisurile referitoare la decizia atacată, în măsura în care acestea o privesc pe reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea drepturilor garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene

Reclamanta susține că drepturile sale garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta drepturilor fundamentale”) au fost încălcate. Articolul 16 din Carta drepturilor fundamentale recunoaște libertatea de a desfășura o activitate comercială în Uniunea Europeană, iar articolul 17 recunoaște dreptul de a folosi în Uniunea Europeană bunurile dobândite în mod legal și în special dreptul de a dispune liber de acestea. Articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale garantează reclamantei dreptul la tratament egal și dreptul la nediscriminare.

Prin decizia atacată, reclamanta este exclusă de la participarea la schimburile comerciale în Uniunea Europeană. Este amenințată astfel existența comercială a reclamantei. Ea este dependentă de livrările care provin din zona economică a Uniunii Europene.

Nu există niciun interes public privind limitarea libertății de a desfășura o activitate comercială, a dreptului de

proprietate, a dreptului la tratament egal și a dreptului la nediscriminare al reclamantei. În particular, nu există elemente care să justifice suficient decizia pârâtului și atingerea aferentă adusă drepturilor fundamentale ale reclamantei. Reclamanta nu ar participa, în special, la activități nucleare care prezintă un risc de proliferare și/sau la dezvoltarea unor vectori de transport de arme nucleare.

S-ar fi creat în plus o confuzie. Întreprinderea SATAK, menționată în decizia atacată, nu este identică cu reclamanta. Este vorba despre o întreprindere terță care este străină reclamantei. Aceasta din urmă poate explica includerea sa, prin intermediul deciziei atacate, pe lista care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului numai prin faptul că s-a creat o confuzie cu o altă întreprindere, care controlează întreprinderea „SATAK” sau care are o denumire similară acesteia.

2. Al doilea motiv întemeiat pe aprecierea vădit eronată a faptelor pe care se întemeiază decizia

Decizia pârâtei se întemeiază pe o apreciere vădit eronată a faptelor. Reclamanta nu a participat la activități nucleare care prezintă un risc de proliferare și/sau la dezvoltarea unor vectori de transport de arme nucleare sau la alte tipuri de arme.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității

Pârâtul nu respectă în cadrul deciziei sale principiul proporționalității. Pe baza cercetărilor efectuate pe internet utilizând cuvintele-cheie „SATAK” și „programul nuclear al Iranului”, reclamanta poate prezuma numai faptul că livrarea menționată la punctul 31 din anexa I B la Decizia 2011/299/PESC s-ar putea referi la șase rachete de croazieră aeropurtate de tip sovietic KH-55(SM) pe care Iranul le-ar fi achiziționat din Ucraina în anul 2001 sau 2002.

Reclamanta nu are nici relații comerciale cu întreprinderea de stat ucraineană UkrSpetzExport și nici nu importă rachete de croazieră aeropurtate de tip sovietic KH-55(SM) sau alte arme ori sisteme de vectori de transport de arme.

Reclamanta nu este întreprinderea sub denumirea „SATAK” menționată la punctul 31 din anexa I B la decizia atacată.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului contradictorialității

Reclamanta susține că a fost încălcat principiul contradictorialității. Motivarea cuprinsă la punctul 31 din anexa I B la decizia atacată este lipsită de înțeles pentru reclamantă și pârâtul nu ar fi comunicat reclamantei, în mod separat, o motivare clară, astfel încât au fost încălcate dreptul la apărare și dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă a reclamantei.

Acțiune introdusă la 31 iulie 2011 — Ocean Capital Administration și alții/Consiliul

(Cauza T-420/11)

(2011/C 290/16)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Ocean Capital Administration GmbH (Hamburg, Germania), First Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), First Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Second Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Second Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Third Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Third Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Fourth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Fourth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Fifth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Fifth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Sixth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Sixth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Seventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Seventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Eighth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Eighth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Ninth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Ninth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Tenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Tenth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Eleventh Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Eleventh Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Twelfth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Twelfth Ocean GmbH & Co. KG (Hamburg, Germania), Thirteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Fourteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Fifteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Sixteenth Ocean Administration GmbH (Hamburg, Germania), Kerman Shipping Co. Ltd (Valletta, Republica Malta), Woking Shipping Investments Ltd (Valletta, Republica Malta), Shere Shipping Co. Ltd (Valletta, Republica Malta), Tongham Shipping Co. Ltd (Valletta, Republica Malta), Uppercourt Shipping Co. Ltd (Valletta, Republica Malta), Vobster Shipping Co. Ltd (Valletta, Republica Malta), Lancelin Shipping Co. Ltd (Limassol, Republica Cipru) (reprezențanți: F. Randolph, Barrister, M. Lester, Barrister, și M. Taher, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 ⁽¹⁾ și Decizia 2011/299/CFSP a Consiliului din 23 mai 2011 ⁽²⁾ dat fiind că măsurile din cuprinsul acestora se refereau la reclamante;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că pârâtul a săvârșit o eroare evidentă atunci când a decis că reclamanții îndeplinesc criteriile pentru includerea în listă întrucât:

— Singurul temei pe baza căruia pârâtul a decis să includă reclamantele sunt afirmațiile că sunt „deținute” sau „controlate” de Islamic Republic of Iran Shipping Lines („IRISL”) sau că sunt o „filială” sau „un holding” al IRISL și

— Pârâtul nu a făcut o evaluare (sau, dacă a făcut, a făcut o eronat) de la caz la caz a faptelor care privesc pe fiecare reclamantă pentru a stabili dacă este posibil ca fiecare dintre ele să fi fost determinate să eludeze măsurile restrictive împotriva IRISL din cauza influenței pretins exercitate de IRISL asupra fiecăreia dintre reclamante,

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că măsurile contestate încalcă dreptul reclamantelor la un proces echitabil și la protecție jurisdicțională întrucât:

— Astfel de măsuri nu oferă o procedură pentru a comunica reclamantelor probele pe baza cărora s a întemeiat decizia de înghețare a activelor sau posibilitatea de a face observații în mod eficient cu privire la probele respective,

— Motivele enunțate în măsurile contestate sunt doar de ordin general și nedovedite și

— Pârâtul nu a oferit suficiente informații pentru a permite reclamantelor să își facă cunoscute în mod efectiv pozițiile.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că pârâtul nu a oferit suficiente motive în măsurile contestate pentru a le include, cu încălcarea obligației de a indica în mod clar motivele specifice și concrete care pe care se întemeiază decizia sa.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că măsurile contestate constituie o restricție nejustificată și disproporționată la dreptul reclamantelor la proprietate și la libertatea de a și conduce afacerile întrucât:

— Măsurile de înghețare a bunurilor au un impact semnificativ și pe termen lung asupra drepturilor lor fundamentale,

— Includerea reclamantelor nu are o legătură rațională cu obiectivul măsurilor contestate, mai precis prevenirea eludării măsurilor restrictive și

— Pârâtul nu a demonstrat că o înghețare totală a activelor este cea mai puțin oneroasă măsură de asigurare a unui astfel de obiectiv și nici că prejudiciul important adus reclamantelor este justificat și proporționat.

⁽¹⁾ Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 26).

⁽²⁾ Decizia 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 65).

Acțiune introdusă la 5 august 2011 — Computer Resources/Oficiul pentru Publicații**(Cauza T-422/11)**

(2011/C 290/17)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* Computer Resources International (Dommeldange, Luxemburg) (reprezentant: S. Pappas, avocat)*Pârât:* Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Oficiului pentru Publicații al Uniunii Europene din 22 iulie 2011 de respingere a ofertelor reclamantei depuse în cadrul cererii de ofertă nr. AO 10340 „Servicii informatice — dezvoltarea software-ului, mentenanță, consiliere și asistență pentru diferite tipuri de aplicații IT” (JO 2011/S 66-106099) și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe nerespectarea unei cerințe esențiale de formă, întrucât decizia atacată nu cuprinde nicio motivație privind temeiurile specifice care au fost luate în considerare de către autoritatea contractantă atunci când a concluzionat că oferta reclamantei era anormal de scăzută.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea procedurii aplicabile, astfel cum este prevăzută la articolul 139 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei (¹).
3. Al treilea motiv, întemeiat pe un abuz de putere săvârșit de pârât sau pe adoptarea deciziei în absența unui temei juridic adecvat sau cel puțin pe o eroare de motivare, întrucât explicațiile reclamantei nu au fost înțelese și au rămas fără răspuns.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

Acțiune introdusă la 2 august 2011 — Makhlouf/Consiliul**(Cauza T-432/11)**

(2011/C 290/18)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Rami Makhlouf (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii reclamantului drept admisibilă și fondată;
- anularea Deciziei 2011/273/PESC a Consiliului din 9 mai 2011, precum și a actelor ulterioare de punere în aplicare a acestei decizii care mențin reclamantul pe lista persoanelor vizate de măsurile restrictive, precum și a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 al Consiliului din 9 mai 2011 și a actelor subsecvente de punere în aplicare a acestuia, în măsura în care îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă prevăzut la articolele 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”), precum și a articolelor 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care reclamantul impută Consiliului faptul că motivarea furnizată nu îndeplinea obligația care revine instituțiilor Uniunii Europene prevăzută la articolul 6 din CEDO, la articolul 296 TFUE, precum și la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe faptul că măsurile atacate restrâng în mod nejustificat și disproporționat drepturile fundamentale ale reclamantului și în special dreptul de proprietate prevăzut la articolul 1 din Protocolul adițional la CEDO și la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dreptul la respectarea onoarei și a reputației prevăzut la articolele 8 și 10 din CEDO și, în sfârșit, principiul prezumției de nevinovăție prevăzut la articolul 6 din CEDO și la articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 2 august 2011 — Makhlouf/Consiliul**(Cauza T-433/11)**

(2011/C 290/19)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* Ehab Makhlouf (Damasc, Siria) (reprezentant: E. Ruchat, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluzii**

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea acțiunii reclamantului drept admisibilă și fondată;
- anularea Deciziei 2011/273/PESC a Consiliului din 9 mai 2011, precum și a actelor ulterioare de punere în aplicare a acestei decizii (și în special a Deciziei 2011/302/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 care prevede menținerea reclamantului pe lista persoanelor vizate de măsurile restrictive prevăzute de Decizia 2011/273/PESC), precum și a Regulamentului (UE) nr. 442/2011 al Consiliului din 9 mai 2011 și a actelor subsecvente de punere în aplicare a acestuia [și anume Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 504/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 și rectificativul la acesta], în măsura în care îl privesc pe reclamant;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la apărare și a dreptului la o protecție jurisdicțională efectivă prevăzut la articolele 6 și 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”), precum și a articolelor 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea obligației de motivare, în măsura în care reclamantul impută Consiliului faptul că motivarea furnizată nu îndeplinea obligația care revine instituțiilor Uniunii Europene prevăzută la articolul 6 din CEDO, la articolul 296 TFUE, precum și la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe faptul că măsurile atacate restrâng în mod nejustificat și disproporționat drepturile fundamentale ale reclamantului și în special dreptul de proprietate prevăzut la articolul 1 din Protocolul adițional la CEDO și la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, dreptul la respectarea onoarei și a reputației prevăzut la articolele 8 și 10 din CEDO, libertatea de a iniția și de a desfășura o activitate comercială

prevăzută la articolele 15 și 16 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și, în sfârșit, principiul prezumției de vinovăție prevăzut la articolul 6 din CEDO și articolul 48 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 3 august 2011 — Afriqiyah Airways/Consiliul**(Cauza T-436/11)**

(2011/C 290/20)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamantă:* Afriqiyah Airways (Tripoli, Libia) (reprezentant: B. Sarfati, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei de punere în aplicare 2011/300/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 privind punerea în aplicare a Deciziei 2011/137/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO L 136, 24.5.2011, p. 85), precum și a anexei II la decizia menționată;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe nelegalitatea procedurii de adoptare a actului. Reclamanta invocă lipsa unei proceduri legale cu privire la adoptarea deciziei atacate, astfel cum se prevede la articolul 8 alineatul (2) din Decizia 2011/137/PESC a Consiliului din 28 februarie 2011 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO L 58, p. 53), și încălcarea dispozițiilor articolului 296 al doilea paragraf TFUE.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe insuficienta motivare a deciziei. Reclamanta impută Consiliului faptul că a furnizat o motivare stereotipă care nu permite nici destinatarului deciziei să înțeleagă motivele adoptării sale, nici Tribunalului să își exercite controlul jurisdicțional cu privire la legalitatea actului. Motivarea, potrivit căreia reclamanta ar fi filiala și proprietara Libyan African Investment Portfolio, entitate vizată ea însăși de măsurile restrictive, nu ar fi suficientă.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea dreptului la apărare, în măsura în care nu ar fi nicidecum dovedit că ar fi fost respectat dreptul la apărare și că reclamantei i s-ar fi oferit posibilitatea de a-și susține drepturile anterior înscrierii sale pe listă.

4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 27 TUE. Reclamanta arată că Decizia 2011/137/PESC menționată la punctul 2 și Decizia 2011/178/PESC a Consiliului din 23 martie 2011 de modificare a Deciziei 2011/137/PESC privind măsuri restrictive având în vedere situația din Libia (JO L 78, p. 24), au fost adoptate cu încălcarea dispozițiilor articolului 27 primul paragraf TUE.
5. Al cincilea motiv se întemeiază pe o eroare de drept și pe o eroare vădită de apreciere, în măsura în care reclamanta ar fi o fostă societate civilă destinată transportului de pasageri și de mărfuri, în condițiile în care decizia atacată are ca efect înghețarea veniturilor reclamantei pentru singurul motiv că aceasta ar fi proprietatea statului libian, prin intermediul unui fond de investiții.

Acțiune introdusă la 12 august 2011 — BelTechExport/Consiliul

(Cauza T-438/11)

(2011/C 290/21)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BelTechExport ZAO (Minsk, Belarus) (reprezentanți: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas și E. Matulionyte, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului (UE) nr. 588/2011 al Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 al Consiliului privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea Deciziei 2011/357/PESC a Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Deciziei 2010/639/PESC privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 25), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a obligației de a prezenta o motivare adecvată pentru includerea reclamantei pe listele cu persoane și entități cărora li se aplică măsurile restrictive.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale

a Uniunii Europene și la articolele 6 și 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pârâtul:

- nu a comunicat în nicio etapă a procedurii motivele detaliate pentru includerea reclamantei pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive;
- nu a dat reclamantei posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul la apărare, în special dreptul de a fi audiată și dreptul de a beneficia de o procedură care să îi permită să solicite în mod efectiv retragerea sa de pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere, în măsura în care pârâtul a considerat, în cadrul măsurilor contestate, că reclamanta este cea mai mare societate de import/export de produse de apărare din Belarus și că, prin urmare, este în vreun fel legată de sau asociată cu încălcările normelor electorale și ale drepturilor omului sau cu represiunea împotriva societății civile din Belarus.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului fundamental la proprietate prevăzut la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în mod nejustificat și disproporționat, fără probe decisive.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a principiului proporționalității, în măsura în care acesta a impus o limitare disproporționată a drepturilor fundamentale ale reclamantei, fără a prezenta garanții procedurale adecvate și probe decisive.

Acțiune introdusă la 12 august 2011 — Sport-pari/Consiliul

(Cauza T-439/11)

(2011/C 290/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sport-pari ZAO (Minsk, Belarus) (reprezentanți: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas și E. Matulionyte, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului (UE) nr. 588/2011 al Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 al Consiliului privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;

— anularea Deciziei 2011/357/PESC a Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Deciziei 2010/639/PESC privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 25), în măsura în care o privește pe reclamantă;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă drept argument principal erorile vădite de apreciere care afectează măsurile contestate adoptate de Consiliu. Aceasta susține, în special, că în mod eronat Consiliul a considerat că reclamanta este (a) controlată de domnul Vladimir Peftiev, (b) un operator al unei loterii naționale, (c) legată de sau asociată cu încălcările normelor electorale și ale drepturilor omului sau cu represiunea împotriva societății civile din Belarus sau cu importul în Belarus de echipamente care ar putea fi utilizate pentru represiune internă.

În plus, în susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a obligației de a prezenta o motivare adecvată pentru includerea reclamantei pe listele cu persoane și entități cărora li se aplică măsurile restrictive.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolele 6 și 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pârâtul:

— nu a comunicat în nicio etapă a procedurii motivele detaliate pentru includerea reclamantei pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive;

— nu a dat reclamantei posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul la apărare, în special dreptul de a fi audiată și dreptul de a beneficia de o procedură care să îi permită să solicite în mod efectiv retragerea sa de pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului fundamental la proprietate prevăzut la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în mod nejustificat și disproporționat, fără probe decisive.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a principiului proporționalității, în măsura în care acesta a impus o limitare disproporționată a drepturilor fundamentale ale reclamantei, fără a prezenta garanții procedurale adecvate și probe decisive.

Acțiune introdusă la 12 august 2011 — BT Telecommunications/Consiliul

(Cauza T-440/11)

(2011/C 290/23)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: BT Telecommunications PUE (Minsk, Belarus) (reprezentanți: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas și E. Matulionyte, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Regulamentului (UE) nr. 588/2011 al Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 al Consiliului privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;

— anularea Deciziei 2011/357/PESC a Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Deciziei 2010/639/PESC privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 25), în măsura în care o privește pe reclamantă;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a obligației de a prezenta o motivare adecvată pentru includerea reclamantei pe listele cu persoane și entități cărora li se aplică măsurile restrictive.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolele 6 și 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pârâtul:

— nu a comunicat în nicio etapă a procedurii motivele detaliate pentru includerea reclamantei pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive;

— nu a dat reclamantei posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul la apărare, în special dreptul de a fi audiată și dreptul de a beneficia de o procedură care să îi permită să solicite în mod efectiv retragerea sa de pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere săvârșite de pârât, în măsura în care acesta a considerat, în cadrul măsurilor contestate, că reclamanta este în vreun fel asociată cu regimul Lukașenko și îl sponsorizează sau că participă în vreun fel la încălcările normelor electorale internaționale sau la represiunea împotriva societății civile și a opoziției democratice sau la importul în Belarus de echipamente care ar putea fi utilizate pentru represiune internă.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului fundamental la proprietate prevăzut la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în mod nejustificat și disproporționat, fără probe decisive.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a principiului proporționalității, în măsura în care acesta a impus o limitare disproporționată a drepturilor fundamentale ale reclamantei, fără a prezenta garanții procedurale adecvate și probe decisive.

Acțiune introdusă la 12 august 2011 — Peftiev/Consiliul

(Cauza T-441/11)

(2011/C 290/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Vladimir Peftiev (Minsk, Belarus) (reprezentanți: V. Vaitkute Pavan, A. Smaliukas și E. Matulionyte, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea Regulamentului (UE) nr. 588/2011 al Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 765/2006 al Consiliului privind măsurile restrictive împotriva președintelui Lukașenko și anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 1), în măsura în care îl privește pe reclamant;
- anularea Deciziei 2011/357/PESC a Consiliului din 20 iunie 2011 de modificare a Deciziei 2010/639/PESC privind măsurile restrictive împotriva anumitor funcționari din Belarus (JO L 161, p. 25), în măsura în care îl privește pe reclamant;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a obligației de a prezenta o motivare adecvată pentru

inclusiunea reclamantului pe listele cu persoane și entități cărora li se aplică măsurile restrictive.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolele 6 și 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pârâtul:
  - nu a comunicat în nicio etapă a procedurii motivele detaliate pentru includerea reclamantului pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive;
  - nu a dat reclamantului posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul la apărare, în special dreptul de a fi audiat și dreptul de a beneficia de o procedură care să îi permită să solicite în mod efectiv retragerea sa de pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe erori vădite de apreciere săvârșite de pârât, în măsura în care acesta a considerat că reclamantul este o persoană asociată cu președintele Lukașenko și cu familia acestuia, că este consultantul economic șef al președintelui Lukașenko, că este un sponsor esențial al regimului Lukașenko și că BelTechExport este o societate condusă de reclamant și este cea mai mare societate de import/export de produse de apărare din Belarus.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului fundamental la proprietate prevăzut la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în mod nejustificat și disproporționat, fără probe decisive.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a principiului proporționalității, în măsura în care acesta a impus o limitare disproporționată a drepturilor fundamentale ale reclamantului, fără a prezenta garanții procedurale adecvate și probe decisive.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolele 6 și 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pârâtul:

- nu a comunicat în nicio etapă a procedurii motivele detaliate pentru includerea reclamantului pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive;
- nu a dat reclamantului posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul la apărare, în special dreptul de a fi audiat și dreptul de a beneficia de o procedură care să îi permită să solicite în mod efectiv retragerea sa de pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea de către pârât a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil prevăzute la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și la articolele 6 și 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât pârâtul:

- nu a comunicat în nicio etapă a procedurii motivele detaliate pentru includerea reclamantului pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive;
- nu a dat reclamantului posibilitatea de a-și exercita efectiv dreptul la apărare, în special dreptul de a fi audiat și dreptul de a beneficia de o procedură care să îi permită să solicite în mod efectiv retragerea sa de pe listele cu persoane și entități care fac obiectul măsurilor restrictive.

Acțiune introdusă la 5 august 2011 — Evropaiki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-442/11)

(2011/C 290/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Dermizakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 27 mai 2011 de a nu adopta nicio măsură de reparație, după ce Ombudsmanul European a ajuns la concluzia că decizia luată de Comisie în noiembrie 2006 de a selecta produse și servicii ale unei societăți terțe nu era conformă cu legislația Uniunii Europene privind achizițiile publice;
- obligarea Comisiei la despăgubirea reclamantei, în vederea reparării consecințelor pe care le-a suferit ca urmare a deciziei din noiembrie 2006;
- obligarea Comisiei la plata către reclamantă a unei sume de 1 milion de euro ca urmare a pierderii unei oportunități de a participa la licitația pe care aceasta a decis să o anuleze;
- obligarea Comisiei la plata către reclamantă a unei sume de 1 milion de euro pentru utilizarea autorizată a drepturilor de proprietate intelectuală;
- obligarea Comisiei la plata către reclamantă a unei sume de 10 milioane de euro pentru o pierdere fără caracter pecuniar care constă în afectarea reputației și a credibilității sale;
- obligarea Comisiei la publicarea unui anunț public prin care informează piața și pe toți utilizatorii interesați de CIRCA (un instrument informatic care permite colaborarea pe cale electronică între lucrători sau grupuri de indivizi aflați în diferite locuri) că acesta nu este o platformă informatică învechită, că platforma dezvoltată de Alfresco Software Ltd. nu este o platformă privilegiată și că utilizatorii sunt liberi să aleagă ca substitut pentru CIRCA platforma informatică pe care o doresc și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta acțiune, inclusiv în cazul respingerii acesteia.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a obligației care rezultă din articolele 27, 88, 89 și 91 din Regulamentul financiar ⁽¹⁾, precum și din articolele 116, 122 și 124 din normele de aplicare ⁽²⁾ de a organiza o procedură de licitație deschisă sau restrânsă.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiilor nediscriminării și tratamentului egal.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a principiului bunei administrări și a obligației de motivare.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unui abuz de putere.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului din 25 iunie 2002 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 248, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 3, p. 198).

⁽²⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2342/2002 al Comisiei din 23 decembrie 2002 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (JO L 357, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 4, p. 3).

Acțiune introdusă la 12 august 2011 — Charron Inox și Almet/Comisia

(Cauza T-445/11)

(2011/C 290/26)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: Charron Inox (Marsilia, Franța) și Almet (Satolas-et-Bonce, Franța) (reprezentant: P.-O. Koubi-Flotte, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- în principal, pronunțarea anulării Regulamentului (UE) nr. 627/2011 al Comisiei din 27 iunie 2011;
- în subsidiar, recunoașterea culpei Comisiei, care nu a prevăzut un termen suficient între publicarea Regulamentului (UE) nr. 627/2011 al Comisiei din 27 iunie 2011 și intrarea sa în vigoare și acordarea cu titlu de reparații societăților reclamante a următoarelor sume:
  - în ceea ce privește prejudiciul:
    - pentru societatea CHARRON: 123 297,69 euro;
    - pentru societatea ALMET: 384 210 euro;
  - în ceea ce privește câștigul nerealizat care poate fi despăgubit:
    - pentru societatea CHARRON, în ceea ce privește contractul încheiat cu societatea SURAJ, suma de 78 051,76 USD, adică 55 211,57 euro;
    - pentru societatea ALMET, în ceea ce privește contractul încheiat cu societatea SURAJ, suma de 69 059,18 USD, adică 48 827,61 euro la data prezentă;

— ca ultim subsidiar, recunoașterea răspunderii obiective a Comisiei, care nu a prevăzut un termen suficient între publicarea Regulamentului (UE) nr. 627/2011 al Comisiei din 27 iunie 2011 și intrarea sa în vigoare și acordarea cu titlu de reparații societăților reclamante a următoarelor sume:

— în ceea ce privește prejudiciul:

— pentru societatea CHARRON: 123 297,69 euro;

— pentru societatea ALMET: 384 210 euro;

— în ceea ce privește câștigul nerealizat care poate fi despăgubit:

— pentru societatea CHARRON, în ceea ce privește contractul încheiat cu societatea SURAJ, suma de 78 051,76 USD, adică 55 211,57 euro;

— pentru societatea ALMET, în ceea ce privește contractul încheiat cu societatea SURAJ, suma de 69 059,18 USD, adică 48 827,61 euro la data prezentă;

— în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată, precum și la plata sumei de 10 000 de euro cu titlu de contribuție la cheltuielile de apărare ale societăților reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe grave insuficiențe ale constatărilor efectuate de Comisie prealabil deciziei sale, în măsura în care aceste insuficiențe ar fi făcut ca faptele reținute să fie inexacte.
2. Al doilea motiv întemeiat pe o atingere adusă principiului încrederii legitime, în măsura în care intrarea în vigoare imediată a regulamentului atacat nu ar fi permis părților reclamante să își adapteze practicile.

Recurs introdus la 11 august 2011 de Oficiul European de Poliție (Europol) împotriva Hotărârii pronunțate la 26 mai 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-83/09, Kalmár/Europol

(Cauza T-455/11 P)

(2011/C 290/27)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurent: Oficiul European de Poliție (Europol) (reprezentanți: D. Neumann, D. El Khoury și J. Arnould, agenți, asistați de D. Waelbroeck și E. Antypas, avocați)

Cealaltă parte în proces: Andreas Kalmár (Haga, Țările de Jos)

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- Anularea hotărârii atacate și soluționarea fondului cauzei, în măsura în care Tribunalul Funcției Publice
  - (a) a anulat decizia Europol din 4 februarie prin care directorul Europol a reziliat contractul pe durată determinată al domnului Kalmár, decizia din 24 februarie 2009 prin care directorul Europol a scutit persoana interesată de obligația de a lucra pe durata termenului de preaviz, precum și decizia din 18 iulie 2009 de respingere a contestației acestuia;
  - (b) a obligat Europol la plata către reclamant a sumei de 5 000 de euro cu titlul de despăgubiri;
  - (c) a obligat Europol la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de domnul Kalmár;
- obligarea intimatului la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii în primă instanță, precum și a celor aferente recursului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea interdicției de a se pronunța *ultra petita* și pe încălcarea dreptului la apărare. Potrivit recurentului, Tribunalul Funcției Publice a efectuat propria examinare pe baza unor motive diferite de cele invocate de reclamant.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe o apreciere juridică eronată în analiza legalității deciziilor atacate. Tribunalul Funcției Publice a aplicat în mod greșit, în special, obligația de asistență și obligația de motivare.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe eroarea de drept săvârșită de Tribunalul Funcției Publice cu privire la obiectul acțiunii în anulare. În opinia recurentului, Tribunalul Funcției Publice ar fi trebuit să califice decizia din 18 iulie 2009 ca fiind o decizie atacabilă, care este astfel supusă controlului judecătoresc.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe numeroase erori cuprinse în hotărârea Tribunalului Funcției Publice potrivit căruia Europol nu a ținut „deloc” seama sau a ținut „în mod necorespunzător” seama de anumite elemente de fapt relevante și care nu pot fi neglijate cu ocazia adoptării deciziei de concediere a persoanei în cauză.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe motivarea insuficientă a hotărârii atacate.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe acordarea în mod greșit a despăgubirilor.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — ZZ și alții/Comisia

(Cauza F-72/11)

(2011/C 290/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: ZZ și alții (reprezențanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea deciziilor de stabilire a pragului de promovare pentru exercițiile de promovare 2010 și 2011 în gradele AD 13 și AD 14 și, pe de altă parte, anularea listei funcționarilor promovați în gradele AD 13 și AD 14 pentru exercițiul de promovare 2010 și anularea deciziei implicite a Comisiei de a refuza promovarea unui număr mai important de funcționari în gradele AD 12 sau AD 13

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziilor de stabilire a pragurilor de promovare pentru exercițiile de promovare 2010 și 2011 în gradele AD 13 și AD 14, decizii publicate în Informații Administrative nr. 3-2010, nr. 65-2010 și nr. 76-2010;
- anularea listei funcționarilor promovați în gradele AD 13 și AD 14 pentru exercițiul de promovare 2010 publicate în Informații Administrative nr. 65-2010, în măsura în care această listă a fost stabilită pe baza unor praguri de promovare nelegale și anularea deciziei implicite a Comisiei prin care s-a refuzat promovarea unui număr important de funcționari în gradele AD 12 sau AD 13;

— în măsura în care este necesar, anularea deciziilor de respingere a reclamației formulate de reclamanți;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 28 iulie 2011 — ZZ/Comisia

(Cauza F-74/11)

(2011/C 290/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: S. Rodriguez, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Cerere de anulare a deciziei autorității abilitate să încheie contractele de muncă de încetare a contractului de muncă pe perioadă nedeterminată al reclamantului

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei autorității abilitate să încheie contractele de muncă de încetare a contractului de muncă pe perioadă nedeterminată al reclamantului, precum și, în măsura în care este necesar, anularea deciziei de respingere a plângerii;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2011/C 290/18	Cauza T-432/11: Acțiune introdusă la 2 august 2011 — Makhlouf/Consiliul	13
2011/C 290/19	Cauza T-433/11: Acțiune introdusă la 2 august 2011 — Makhlouf/Consiliul	14
2011/C 290/20	Cauza T-436/11: Acțiune introdusă la 3 august 2011 — Afriqiyah Airways/Consiliul	14
2011/C 290/21	Cauza T-438/11: Acțiune introdusă la 12 august 2011 — BelTechExport/Consiliul	15
2011/C 290/22	Cauza T-439/11: Acțiune introdusă la 12 august 2011 — Sport-pari/Consiliul	15
2011/C 290/23	Cauza T-440/11: Acțiune introdusă la 12 august 2011 — BT Telecommunications/Consiliul	16
2011/C 290/24	Cauza T-441/11: Acțiune introdusă la 12 august 2011 — Peftiev/Consiliul	17
2011/C 290/25	Cauza T-442/11: Acțiune introdusă la 5 august 2011 — Evropaiki Dynamiki/Comisia	17
2011/C 290/26	Cauza T-445/11: Acțiune introdusă la 12 august 2011 — Charron Inox și Almet/Comisia	18
2011/C 290/27	Cauza T-455/11 P: Recurs introdus la 11 august 2011 de Oficiul European de Poliție (Europol) împotriva Hotărârii pronunțate la 26 mai 2011 de Tribunalul Funcției Publice în cauza F-83/09, Kálmár/Europol	19
 Tribunalul Funcției Publice 		
2011/C 290/28	Cauza F-72/11: Acțiune introdusă la 22 iulie 2011 — ZZ și alții/Comisia	20
2011/C 290/29	Cauza F-74/11: Acțiune introdusă la 28 iulie 2011 — ZZ/Comisia	20

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititorii inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

